Ч. 114. Пятниця 23 мая (5 червня) 1903 Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — З Угорщини. — Події в Хорватиї. — Гостина американьскої фльоти в Німеччині. — Демонстрациї в Італії.

Політичне положене в Австриї все ще неясне. Буджет і угода, щорічний клопіт Австриї, знов ждуть полагодженя, а ухвалене їх парляментом непевне. В Pester Lloyd-ї появила ся навіть допись з Праги, походяча з молодоческих кругів, в котрій говорить ся о борбі Чехів з Німцями і приповідає ся, що в наслідок тої борби парлямент стане знов неспосібний до праці. Чехи суть доси незаспокоєні а незаспокоєне Чехів поведе за собою обструкцию, котра унеможливить залагоджене угоди з Угорщиною і мытової тарифи в парляментарній дорозі. Подібно як інформатор „Pester Lloyd-а“ висказують ся також праскі „Narodni Listy.“ Чехи домагають ся університету на Мораві і чеської урядової мови а обструкцию поведуть не лише против угоди, але також против буджетової провізориї. — Однако погроз Чехів не можна брати надто поважно, коли возьме ся на увагу дійстне положене в парляменті, котре в послідних часах значно поправило ся для правительства, головно з тої причини, що Коло польске підопре т. зв. державні конечности і не дасть ся потягнути до опозиції. Також і полуднево-славяньский клюб не буде виступати спозицийно, так що із славяньских послів хиба одні Чехи робили би перепони в ухваленю тих двох важних справ. — Тимчасом відносини між Німцями і Чехами в Чехії все ще дуже напружені, можна сказати ворожі. Оногди відбули ся в Липнику збори німецких ґімнастиків. При від'їзді німецких ґімнастиків стерли ся на двірци Німці з Чехами, так само і в Прерові. Скликані на неділю ческі збори до Липника заборонила власть і длятого відбули ся збори довірочні; промавляно дуже остро і критиковано політику Молодочехів та відмавляно їм спосібности до проводу в народі. В понеділок з приказу власти усунено німецкі хоругви; по полудни відбув ся похід Соколів при участи понад тисяч членів.

На Угорщині положене не богато змінило ся, але все таки борба в соймі втратила свій острий напрям, бо ослабили єї значінє розрухи в Хорватиї. Як зачувати, наміряє угорске правительство полагодити ту справу на справедливій основі в дорозі примирительній.

Великі демонстрациї відбули ся в Загребі в часї Зелених сьвят. В неділю демонстрациї розпочали студенти, посуваючи ся улицями міста і виспівуючи народний гимн. Вечер прибули участники збору словіньских учителів, котрих принимала дуже ентузиястично зібрана на двірци публика. Опісля удали ся всї перед університет і тут демонстрациї тревали дальше. Доперва коло 10-ої демонстрациї скінчили ся; покликано войско і оно розігнало демонстрантів. В понеділок настали демонстрациї нові, тим разом грізнїйші як першого дня. Повибивано шиби в дирекциї поліциї, в дирекциї зелїзниці, мадярскім касині і т. п. Головні демонстрациї відбувели ся на площи університетскій. Доперва дві компанії войска і вся поліция вспіли опорожнити площу. Розуміє ся, що місто виглядає як в часї облоги; по улицях стоять патролї войска, вся міліция постійно сконсиґнована. Лучає ся також обкидуванє войска камінєм, хоч не було доси ужитку з пального оружя. — Грізні демонстрациї відбули ся, як доносять, перед редакцією урядової Agramer Ztg. В льокали редакцийнім повибивано вікна а редакцию обкидано камінєм. Демонстранти хотіли вдерти ся до середини будинку, але не допустила поліция.

Фльота Сполучених Держав приїде сими днями до німецкого военного порту, Кіль. Очевидно, що в Німеччині велика радість з тої причини і для американьских гостий ладить ся сьвітле приняте. В принятю американьскої фльоти возьме участь і цїсар Вільгельм.

В Італії в часї зелених сьвят тревали дальші демонстрациї против Австриї. В Римі на площи Кольонни студенти хотіли приневолити музику, щоби грала гимн Ґарібальдіого; доперва поліциї удало ся розігнати демонстрантів. Ректор університету видав маніфест до академичної молодїжи, щоби заховувала ся супокійно, та молодїж сей маніфест здерла. Вна-

10

РУСЯВЕ ВОЛОСЄ.

(З англійского — **А. Серджента.**

(Дальше).

— Тепер, люба, пора до дому. Я знаю, що ти хотіла би прийти до дому перед бабкою, а тут бе три чверти на десяту. Підемо!

Джессі підвела голову зітхнувши і усьміхаючи ся, але ледве відвернула від него очи, коли нагле налякана стрясла ся і вхопила обома руками рамя Оствальда.

— Що тобі, люба?

— Був тут хтось — знакомий.

— Хто? Чей не той — Ер?

— Ні, єго брат. Дивив ся сюди на нас.

— Підслухував — що? Я єго научу бавити ся в шпигуна!

— Ні, ні, ти не можеш єго рушити. Він каліка — горбатий — ти нічого єму не можеш зробити. То іменно найгірше — жалувала ся Джессі — бо він все має щось злого на гадці і снує ся за людьми та підглядає їх, а ніхто не може єго покарати, бо каліка. Тепер утікає — онтам побіг.

Показала на ясну точку найблизшої улиці і там побачив Оствальд на хвильку малу горбату стать, що утікала дуже неповоротно, але так скоро, немов би земля горіла під нею.

— Кудаж він тепер побіг? — спитав.

— О, до свого брата, або до бабки, аби їм оповісти, що бачив мене тут з тобою. Буде зле, як він то зробить — сказала Джессі і зі страхом зітхнула.

— Джессі, люба моя, я заберу тебе ще нині вечером.

— О ні, Юрий, я не можу їх так нагле покинути. То було би несправедливо, коли бабка мене виховала. На другий тиждень прийду до тебе, коли хочеш і як вже трохи уладжу наше мешкане, але не вчаснїйше — прошу тебе, Юрий.

Він не напирав довше на неї. Він мав дійстно намір поводити ся з нею честно і пізнав, що мусять полагодити ще кілька річий, заки она стане єго женою.

Они ішли мовчки алеєю Бальдвін і там в одних темних сїнях поцїлували ся і попращали ся. Відтак пішов Юрий до головної улиці, вскочив там до фіакра і скоро поїхав, між тим як Джессі, котрій нараз пригадала ся пізна година і нескінчена робота та імовірний вибух гніву бабки, з цілої сили побігла до свого мешканя.

Пані Флінт ще не була вернула. Мішки лежали в безладній купі на підлозї. Джессі сїла скоро на своє місце, вхопила перший мішок, який їй в руки впав і почала пильно шити. Колиб єї бабка прийшла домів дуже пізна, то може не зважала би на Джессину роботу і она могла би цілу ніч сьвітити лямпу, а тоді були би мішки до рана готові. То була би вправді тяжка робота, але з огляду на будуче щастє і пригадуючи собі Юриєві ніжні погляди і любовні слова, чула ся Джессі надто одушевленою, аби собі що з того робити.

Але нинї вечер не мала мати щастя. Стара вернула скорше як звичайно домів, була тверезїйша як все і тому в много гіршім настрою. Війшла до хати з страшними прокльонами.

— Дік Ер оповів менї — всьо менї оповів. Він говорив, як ти там в пристани волочила ся з якимсь драбом, замість робити свою роботу. Міхи певно ще не готові? А завтра наженуть тебе, побачиш. Я тобі того не дарую. Коли не умієш робити, то я научу тебе в инший спосіб.

При тих словах напала стара на уступаючу дівчину, повалила єї на землю і стала бити, куди попало. Бідна була безсильна супротив зелїзних кулаків старої. Она й не пробовала кликати о поміч; лиш раз, коли скажена баба ударила єї дуже сильно, прийшло їй на гадку, що може бути за сильно покалічена, аби на другий тиждень піти до Юрия і тихим голосом просила пощади. „Ох, не забивайте мене, бабуню“ — зойкала. Але та просьба не зворушила старої і она била ще більше як перед тим.

слідок тих що-дня повтаряючих ся демонстраций університет замкнено. Так само замкнено з наказу міністра просьвіти театр з причини демонстраций, яких допускала ся публика на виставах. — В Мессині прийшло також до демонстраций против Австриї. Зібрана публика не хотіла уступити, так що прийшло до кровавої бійки з поліцию. Один робітник смертельно ранений. Подібні демонстрациї відбули ся також в инших місгах на провінциї

Новинки.

Львів дня 4 го червня 1903.

— **Іменованя.** Міністерство торговлї іменувало почтовими асистентами: рахунк. підофіцирів I. кляси: Дав Тілїнгера і Йос. Шіндлера для Станиславова, Йос. Галемана для Радехова, Василя Тихонського для Підволочиск; поручників: Юл. Гутковского для Стрия, Август. Дратву для Тарнова; підпоручника Ферд. Вольфа для Нового Санча; рахунк. підпоручника Болесл. Яворского для Коломиї; поручника Людв. Огта для Освятима; вкінци почтових практикантів: Кар. Гаса для Бучача, Каз. Ганупа для Бохнї, Йос. Ем. Сев. Вайдовского для Львова, Ів. Любчака для Дрогобича, Леонар. Ів. Будзиновского для Бережан, Стан. Кар. Бобровского для Бучача, Кар. Пшетоцкого та Ів. Генр. Подгурского для Сянока, Мар. Цьвіонкальского для Тернополя, Якова Ант. Рахновского для Ясла, Ів. Йос. Вільчка для Тарнова, Ів. Зембу для Перемишля, Ґуст. де Левенгавпта Кордієра для Домброви, Александра Купчиньского для Чорткова, Василя Волод. Процишина для Миколаєва, Стеф. Дубилю для Живця, Каз. Генр. Якубовского для Львова, Ад. Каз. Костецкого для Скали, Адольфа Прогиру для Перемишля, Йос. Келера для Гусятина, Івана Подоляничка для Горлиць, Станислава Якубовского для Перемишля, Андрія Голойду для Самбора, Івана Цирковича для Горлиць, Миколу Івасюка для Гусятина, Волод. Ант. Кица для Низька, Брон. Смаржевского для Коломиї, Стан. Обаржановского для Ряшева, Ів. Шидловского для Калуша, Людв. Ороша для Підволочиск, Петра Сусоловского для Ланьцута, Мар. Мих. Фрайнда для Перемишля, Едв. Верндля для Кракова, Станислава Сіяка для Хшанова, Івана Досковского для Снятина і Андрія Миняка для Львова. — Львівский висший суд краєвий іменував авскультанта в Банялюці Станислава Цьвіковского авскультантом округа львівского висшого суду краєвого.

— **Перенесеня.** Дирекция почт і телеграфів перенесла асистента почтового Льва Катца з Ряшева до Ярослава.

— **Будова водних каналів в Чехії.** В Празї повстає з початком сего місяця експозитура робіт в дирекциї будови водних доріг. Експозитура розпічне сейчас свою дїяльність. Дає се запоруку, що приготовні роботи будуть довершені на час, а на другий рік розпічне ся вже сама будова.

— **Новий фонд стипендийний.** П-ні Модеста Куницка зі Станиславова зложила 4.000 корон на стипендийний ф нд, з котрого головний виділ тов. „Просьвіта" буде щорічно уділювати стипендиї убогим ученицям, що образують ся в руско-українських інститутах.

— **На з'їзді славяньских дневникарів** в чеськім Пільзні було до 100 участників. Головою з'їзду був др. Маццура з Загреба, а заступниками Марков зі Львова і Фабріс з Дубровника. Наради участників відбували ся в присутности правительственого комісаря, мусїли отже бути публичні. Зібраних привитав промовою проф. Гора іменем пільзнеиьскої міскої ради, почім др. Маццура начеркнув відносини хорватскої праси. Опісля мав відчит н. Ґреґр з Праги про заснованє славяньского бюра кореспонденцийного. На ту ціль зібрано доси 11.947·44 К, але ся квота ще за мала, аби славяньске дневникарство могло увільнити ся від інформаций нїмецкого бюра кореспонденцийного. З черги мав відчит п Груби з Праги про плеканє славяньскої взаїмности в письменьстві і домагав ся, аби в спорах межи славяньскими народностями шановано права кождого народу щодо уживаня їх народної мови і письма в житю щоденнім, суспільнім, в урядах і судах, в школї і в церкві. На внесенє д-ра Осташевского-Бараньского зі Львова виділ „Союза слав. дневникарів" має обдумати справу, чи не годило би ся оголошувати що року звіт з поступу кождого славяньского народу для взаїмної інформациї. В другім дни з'їзду др. Вопрє з Кракова мав реферат про реформу прасового закона, почім ухвалено відповідні резолюциї. Вкінци ухвалено внесене п Горовки в справі виданя словаря славяньских назвищ, і на тім замкнено наради з'їзду. Вечером відбув ся працальний бенкет, а другого дня гості звиджували околицю Пільзна.

— **Втік з почтовим возом.** З Будапешту доносять про таку подію: Візник почтовий Мічна користаючи з того, що возьний почтовий зайшов на хвильку до уряду філїї почтової, втік з возом, в котрім були всїлякі пакети і скринки зі сріблом і золотом загальної вартости 500.000 кор. Пізно в ночи одержала поліция донесене, що в Ракошфальва натрафлено на слїди злодія.

— **Пригода перского студента.** Вчера вечером крутив ся коло театру якийсь молодий мужчина в чорнім колпаці на голові і звернув на себе увагу поліциї. Єго приведено на поліцию, де він вилеґітимовав ся паспортом виставленим єму в перскій і француский мові. Концепіст поліциї п. Ґадзіньский знаючи по французски, довідав ся від того мужчини, що він єсть Перзом і називає ся Мірза Могамед Алї Кагані, має літ 26 і єсть студентом королівскої школи в Тегерані. Кагані вибрав ся до Швайцариї, де на однім з тамошних університетів хотів учити ся права, але підчас їзди на росийских зелїзницях коли він заснув, вкрав єму хтось кількадесять рублїв банкнотами. Дня 2 с. м. переїхав він границю в Підволочисках і дістав ся до Львова, маючи ледви кільканайцять сотиків. Тут по єго арештованю мало що таки не задержали єго в арештї, бо не було кому тим чоловіком заняти ся, аж знайшло ся кількох техніків, котрі забрали перского студента до себе на ніч. По залагодженю формальностий мають єго нинї вислати на кошт перского правительства до перского консуля у Віднн.

— **Тучі і повени.** З Тироля і Угорщини доносять про великі гради, які там упали. Град вибив в многих місцевостях виноградники та понищив сади. В торонтальскім комітаті на Угорщинї падав град лиш 10 мінут але в місцевости Ітебе встелив землю грубою верствою леду і на полях треба було лїд згортати лопатами. В Лява барского комітату падав град величини курячого яйця і витовк всї виноградники. — В Старім селї (Альтдорф) на Мораві вдарив грім минувшої недїлї пополудни в церкву як раз в хвили, коли там була молодїж шкільна, і забив на місци 10 літну дївчину а 6 хлопців приголомшив. — Про страшні

8.

Перший раз в своїм житю стояв Стефан Ер в середині одного льондоньского шпиталю.

Окруженє того місця, коли то можна так назвати, спершу цїлком єго ошоломило. Безнастанно ходили довкола него люди: лікарі, асистенти, доглядачки, відвіджуючі пересували ся так скоро і тихо попри него, що єму здавало ся, немов би то було у снї. Він зайшов в обширний коридор і стояв там заклопотаний з шапкою в руці та глядїв боязливо і безрадно довкола себе, коли одна з доглядачок в білім чепци спитала єго, чого він хоче.

— Тут єсть одна дївчина, Джессі Армстронґ — сказав напів заклопотаний, напів понуро — она недавно поломила собі ребра.

— Ага, вже знаю. Дївчина з красним волосем — сказала доглядачка скоро. — Їй добре веде ся і она говорила менї, що дожидає вас нинї. Ходіть зі мною.

Стефан пішов за своєю провідницею через безконечний, як єму здавало ся, ряд коридорів і ясних, високих комнат, аж прийшли до салї, в котрій лежала Джессі. Страшне побите бабкою мало той наслідок, що дївчину покалїчену і з поломаними ребрами віддали на другий день рано до шпиталю. Від того дня минув вже тиждень, а що їй було вже значно лїпше, то она попросила пастора Гельмонта, що кілька разів єї відвідував, аби велїв Стефанови Ерови прийти до неї. Пастор так зробив а доглядачці сказав, що прийде молодий чоловік, суджений Джессі. Она може неспокійна, що не може єго бачити. Пастор Гельмонт не знав нїчого нї про чим раз ширшаю ту пропасть межи ними обома, нї про зносини Джессі з Юрием Остввальдом.

Джессине ліжко стояло на другім кінци обширної комнати, а друге, що стояло побіч, було порожнє, так що обоє могли розмовляти, не боячи ся, що хтось може їх підслухувати. Стефан, котрий гадав, що в мурах шпиталя мусить бути понуро і пусто, був здивований ясностию і привітливостию довкола, а коли задержав ся коло Джессиного ліжка, погадав, що она ще нїколи не була такою хорошою. Она була марнїйша як звичайно, але єї лице мало слабі румянцї, а очи були дуже блискучі. Мала на собі ясно синий кафтаник з фланелї, що дуже добре достроював ся до краски єї волося і білого тїла, а одна рука, якою морушати — бо друга була в перевязці — стала білїйша від часу єї перебуваня в шпиталн і видавала ся Стефанови „цїлком такою як у якої дами".

Она усьміхнула ся, побачивши єго, а Стефан кивнув їй головою. Они не подали собі рук — особи, що належать до такої верстви як Стефан, нїколи того не роблять — але дивили ся приязно на себе і утїшили ся, що побачили ся. З обоїх більше утїшив ся Стефан, Джессі лиш єму приглядала ся. Єї очи впялили ся з упертою цїкавостию в синю, легко звязану хустину на шиї Стефана.

— Чого так на мене дивиш ся? — спитав вкінци.

— Дивлю ся на твою хустку — відповіла — я волію ковнїрик, як таку цятковану хустину.

— Ну, не довго будеш мене в тім бачити, відповів він з гордостию. — В моїм житю настала зміна від часу, від коли тебе віддали до шпиталю. Я став иншим чоловіком. Я тепер в армії спасенія, так єсть зі мною.

— В армії спасенія, Стефане?

— Очивидно — відповів він майже остро, коли почув в єї голосї сумнїв — і чому не мав би я бути, рад би я знати; що ти маєш против того, га?

— Нїчого, Стефане. Я гадаю, що пастор Гельмонт не дуже тим утїшить ся. Більше нїчого.

Чоло Стефана зморщило ся, але відтак знов прояснило ся в такий спосіб, що Джессі не могла того зрозуміти і она майже аж налякала ся.

— Я був у пастора Гельмонта — говорив він тихійше. — А він менї так сказав: Ідїть там, де найдете найбільше доброго. Не богато таких проповідників як пастор Гельмонт; правда, Джессі? Але він нїколи мене так не звоpушив як армія спасенія. І він почав їй оповідати о своїх релїгійних поглядах і чувствах. Аж коли він скінчив, спитала Джессі несьміло:

— А чому так стало ся, Стефане?

Молодий чоловік обернув ся до неї і поглянув дивним, торжественним поглядом в єї лице.

— Джессі — сказав майже шептом — я мав привид. Я оповідав о тім нашому старшому, а він сказав, що то зіслано на мене, аби мене привести до стіп Христа. Оно дотикало тебе, Джессі, і я бачив тебе так виразно як тепер.

— Мене? — сказала Джессі. При тих словах мороз перейшов по єї тїлї. Она була зденервована і оповідання про якісь привиди і духи лише єї дразнили.

— Так, тебе — повторив Стефан. Єго очи прибрали якийсь бездушний, божевільний вид, а єго лице було немов внутрішним огнем освітлене, коли він говорив: То було того вечера, коли Дік бачив тебе з кимсь — з якимсь паном, як казав — там над рікою і утїк, аби оповісти про те твоїй бабці — я відтак добре єго за те вибив, але то нїчого не помогло.

повени доносять з Америки. В Арканзас, Міссурі, Небраска, Джова і Оклягамі стоїть богато квадратових миль під водою а яких 45.000 людий осталось без стріхи. Вода забрала в многих сторонах цілі доми і всї мости. Ріка Канзас есть тепер на цілу милю широка і залила ціле промислове місто Топека. З міста втекло ще завчасу 7000 людий а около 250, що лишились були в місті, всї потопили ся. Шкоду обчисляють на 4 міліони долярів. В Казассіті вода підмулила міст зелїзничий на ріці і він завалив ся та вбив двайцят сїм людий. Крім того утопило ся тут около 200 людий. — В Ґінскіль, в Ґеорґії, розніс страшний вихор званий в Америці торнадо кільканайцять домів, а кілька вхопив таки цілі та поніс їх досить далеко. Кого з людий вихор захопив, того також поніс воздухами. В наслідок того згинуло там 60 людий, а 30 есть тяжко покалічених.

— **Пригадка**. Час замовляти книжки на премії! Канцелярия Тов. педаґоґічного пригадує в тій справі всїм Радам шкільним місцевим, сьвященикам і учителям, що при безпосередних замовленях на квоту 10 кор. дає 10% опусту, просить однак, щоби замовляти вчасно т. є. в першій половині червня і то на адресу: Ольга Барвіньска ул. Собіщини ч. 5. За точність в пізнійших замовленях канцелярия не відповідає, бо тогдї годї все на час опакувати і вислати Книжки висилаєсь лишень за готівку або за посліплатою. На фрахт і почтову посилку просить ся при грошевих посилках долучати, бо канцелярия не в силї порта оплачувати. Крім поданих в нім книжок вийшли: ч. 104 Повісти Ярошиньскої, ціна 24 с., оправна 40 с.; ч. 105 Мами. Нарис Віри Лебедової, ціна 20 с.; ч. 106 Ів. Франка: Абуказемові капцї, ціна 60 сот., оправна 90 с.; ч. 107 Др. Пачовский: Народні думи II. часть 55 с., оправна 85 с.; О. Глодзїньский: Огород шкільний, ціна 50 сот.

Штука, наука і лїтература.

— **Як робити тестамент?** Під таким заголовком вийшла накладом редакциї „Поступа" в Коломиї книжочка написана Стефаном Тихим, котрої ціна 30 сотиків. Хто знає, як богато нещастя роблять у нас спори спадкові, той признасть, що книжочка, котра учить, як робити тестамент, має велике значінє практичне. А треба й то признати, що книжочка написана не лиш приступно для кождого але й цікава та поучає не лиш тих, що хотїли би робити тестамент, але й тих, що того не потребують.

Господарство, промисл і торговля.

— **Оповістка**. „Після оголошеня, заміщеного у Wiener Ztg. i Gaz. Lwiwsk-ій, розписує ц. к. Дирекция зелїзниць держ. у Львові оферту на роботи підторові, наповерхні і на будинки потрібні до розширеня стациї Самбір. Кошти сих робіт виносять в приближеню 514.849 корон. — Оферти буде принимати ц. к Дирекция зелїзниць держ. найпізнїйше до 12 години в полудне дня 15 червня 1903. — Услівя для вношеня оферти, пляни і кошториси можна переглянути в ц. к. Дирекциї зелїзниць держ. у Львові, відділ для консервациї і будови, III поверх.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 4 червня. Вчера радила комісия митова над дальшими точками митової тарифи Слїдуюче засїданє буде нинї.

Відень 4 червня. Allg. Corresp. доносить, що італїяньский амбасадор ґр. Ніґра покине своє становище рівночасно з папским нунцием монс. Талїянім, котрий, як звістно, зістав іменований кардиналом. Оба достойники виїдуть з Відня в жовтни.

Будапешт 4 червня. Палата послів угорского сойму постановила відложити дискусию над справою ех lex до нинїшного засїданя. На вчерашнім засїданю обструкция дальше спиняла хід соймових нарад своїми довгими промовами.

Будапешт 4 червня. Прибув сюди бан Хорватиї Кин-Гедерварі і нараджував ся з президентом міністрів Селем. Вечером вернув бан до Загребу.

— Отже то був Дік — сказала Джессі. — Він не любив мене ніколи.

— То правда, — признав Стефан щиро — не любив тебе ніколи. Він не міг стерпіти, що я хочу з тобою оженити ся, а ще більше лютило єго, що ти хотїла мене покинути. Тому побіг він до твоєї бабки — але скажи менї тепер правду, Джессі, чи то був справдї якийсь пан і чи цїлував тебе?

— Ти не маєш права о те питати — відповіла Джессі в гнїві.

— Не маю права? Я, котрому ти обіцяла, що віддаш ся за мене?

— Я беру мою обітницю назад — крикнула она гнївно.

Одна доглядачка, котрої увагу звернув єї піднесений голос, задержала ся на хвильку коло ліжка і роздумувала, чи не віддалити би того понурого хлопчиска. Промовила кілька слів до Джессі і дала їй пити та напоминала, аби не гнївала ся, а молодий чоловік приложив руку до волося і стояв так покірно, що доглядачка відійшла, не проганяючи єго. Відтак розпочав Стефан знов розмову, немов би не було ніякої перерви.

— То в такий спосіб мій сон — скінчив ся.

— Що ти тим гадаєш?

— Кажу тобі, тої ночи ти менї снила ся і в снї сказала ти ті самі слова: Я беру мою обітницю назад, сказала ти. А відтак бачив я тебе на иншім місци — менї видавало ся, що то вязниця.

— Ох, тихо — не говори! — скрикнула дївчина, здригаючи ся.

— І ти, Джессі, сиділа там за убийство, бо ти мене убила. Ти вхопила ніж і добила мене. Ніж приходив у снї, але я не знаю вже добре як — а молодий, хороший пан став позаду, рушав ся сюди і туди, але не міг нї одному з нас помогти. І я пробудив ся мокрий цїлий від ноги та з криком. Того сну не міг я собі в нїякий спосіб витолкувати.

Між тим Джессі плакала.

— Я не хочу, аби про мене хто говорив і аби я кому снила ся.

— Тобі то нїчо не шкодить — потїшав єї спокійно Стефан. Задержав ся і глянув на бік, заки промовив дальше: — І не з одної причини тобі лїпше буде без мене. Я змінений чоловік, слава Богу і надію ся, що нїколи того не зроблю, що давнїйше зробив, але я бою ся — бою ся. Часом кров пливе менї в жилах як розпалене зелїзо і я тодї не знаю, що роблю. В часї такого нападу, я кинув камінь на пастора. Я позбавив єго очий, я сам. Менї здаєть ся, що ти відгадала, що того ніхто не міг зробити крім мене.

— Ох, Стефане, як ти міг! — скрикнула Джессі більше зворушена тим признаєм, як всїм иншим, що він доси сказав. — Ти? Люди в Бальдвін Курт убили-б тебе, коли би знали.

— Знаю о тім — відповів і закинув гордо голову, немов би визивав цїлий сьвіт. — Може я їм ще колись то оповім і побачу, що они на те скажуть. Але нї, того не можу зробити. Оно нї на що не придалось би. Я сказав то пасторови сам; він, я і Дік знаємо о тім. Він справдї добрий чоловік, той пастор Гельмонт. Але я бою ся, Джессі, що колиб я знов коли дістав такого нападу, я тобі міг би зробити кривду — тобі, хоч я тебе більше люблю, як всьо на сьвітї — я міг би тобі зробити щось злого і тодї було би зі мною о много гірше як тепер — я був би на віки вічні пропащий і тут на земли і на тім сьвітї. Вже радше волів би я, аби ти мене убила, а як нї то розлучім ся.

(Дальше буде).

Курс львівский.

Дня 3-ого червня 1903.	платить К. с.	жадають К. с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	540 —	550·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	260·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	573 —	579 —
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	350·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	97 70	—·—
Банку гіпот. 5% преміов.	111·25	—·—
Банку гіпот. 4½%	101·—	101·70
4½% листи застав. Банку краєв.	101 20	101 90
4% листи застав. Банку краєв. .	99 —	99·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	98 20	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	98 40	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	97·90	98 60
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99 70	100·40
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	103 50	—·—
„ „ „ „ 4½%	102·40	—·—
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	98·80	99 50
Позичка краєв. з 1873 по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	99 30	100·—
„ „ м. Львова 4% по 200К.	96 50	97 20
IV. Льоси.		
Міста Кракова	74·—	79·—
Австр. черв. хреста (Курс віденьский)	54 35	55 35
Угорск. черв. хреста (Курс віденьский)	27·—	28·—
Іт. черв. хрес. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20К. (Курс віденьский)	68 —	72 50
Базиліка 10 К (Курс віденьский)	18 75	19.75
Joszif 4 К. (Курс віденьский)	8·25	9.50
Сербскі табакові 10фр. (Курс віденьский)	9·50	11.—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·24	11 40
Рубель паперовий	2·52	2 54
100 марок нїмецких	116 80	117 50
Доляр америк.	4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).